

באחד בשבת שלשה ימים לחדש שבת
 שנת חמשת אלפים ושש מאות ותשעים וחמש **לבריאת עולם**
 למנין שאנו מנין כאן עיר ורנקנורט על גהר מוין
 איך **רבי קלונימוס בן רבי משה**
 אמר להרא **ארמלתא** מרת שפרינצא **בת רבי נתן**
 הוי לי לאנתו כדת משה וישראל ואנא אפלה ואוקיר ואיוון ואפרנס יתיכי כהלכות
 גוברין ידוראין הפלחין ומוקרין ונין ומפרנסין לנשהון בקושטא וידובנא ליכי
 כסף **ארמלותיכי** וזוי מאה דחוי ליכי מדרבנן ומוזניכי וכסותיכי וסיפוקיכי
 ומעל לותיכי כאורח כל ארעא וצניעות מרת שפרינצא
ארמלתא דא והות ליה לאנתו ודא נדוניא דהנעלת ליה **בין בכסף**
 בין בדהב בין בתכשיטין כמאני דלבושא ובשימושא דערסא חמשא ועשרין
 לטרין וצבי **רבי קלונימוס** חתן דנן והוסיף לה מדיליה
 חמשא ועשרין לטרין סך הכל חמשיין לטרין דכסף וכך אמר **רבי**
קלונימוס חתן דנן אחריות שטר כתובתא דא קבלית עלי ועל
 ידתי בתראי להתפרע מכל שפר ארנ נכסין וקנינין דאית לי תחות כל שמיא דקנאי
 ודעתיד אנא למקנא נכסין דאית להון אחריות ודלית להון אחריות כלהון יהון
 אחראין וערבאין לפרוע מנהון שטר כתובתא דא ואפילו מגלימא דעל כתפאי
 בחיים ובמות מיומא דנן ולעלם וחומר שטר כתובתא דא ככל עליו **רבי**
קלונימוס חתן דנן כחומר כל
 שטרי כתובות העשוין בישראל כתיקון חויל דלא כאסמכתא ודלא כמופסי דשטרי
 וקנינא מן **רבי קלונימוס בן רבי משה** חתן דנן
 למרת שפרינצא **בת רבי נתן** **ארמלתא**
 דא ככל מה דכתוב ומפורש לעיל כמנא דכשר למקניא ביה הכל שריר וקיים

א"ר 2 / י"א
 31